KOLIKO JE Sati ?

KOLIKO JE Sati?

Očice sam otvorio
Odmoran i čio
Ja sam noćas u snu
Mali kauboj bio.
Dan je vani krasan
I sunašce zlati,
Sad ustati moram,
Već je sedam sati.

Kada tačno pola osam
Pokazuje sat,
Perem zube, lice,
Ručice i vrat.
Svako jutro tako radim,
Pa me mama hvali:
»Čisto dijete svatko voli,
Mamin sine mali!«

Osam sati. Doručkujem.
U vrtić se spremam,
Za Mikija i za macu
Sad vremena nemam.
U vrtiću čekaju me
Darko, Sanja, Mima.
Alaj ću se veselo
Poigrati s njima.

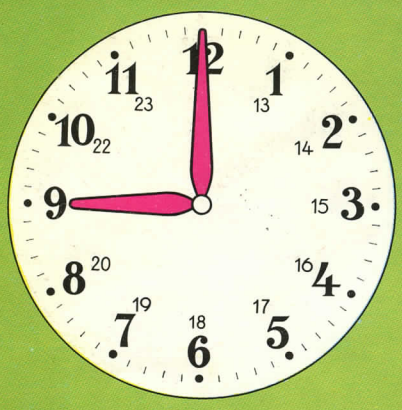

»Dobro jutro, teta!«
Vičem već kraj vrata,
»Sad je devet sati,
Doveo me tata.

Dobro jutro, Zorice,
Dobro jutro, Sima.
Hajdemo se igrati
Koliko nas ima!«

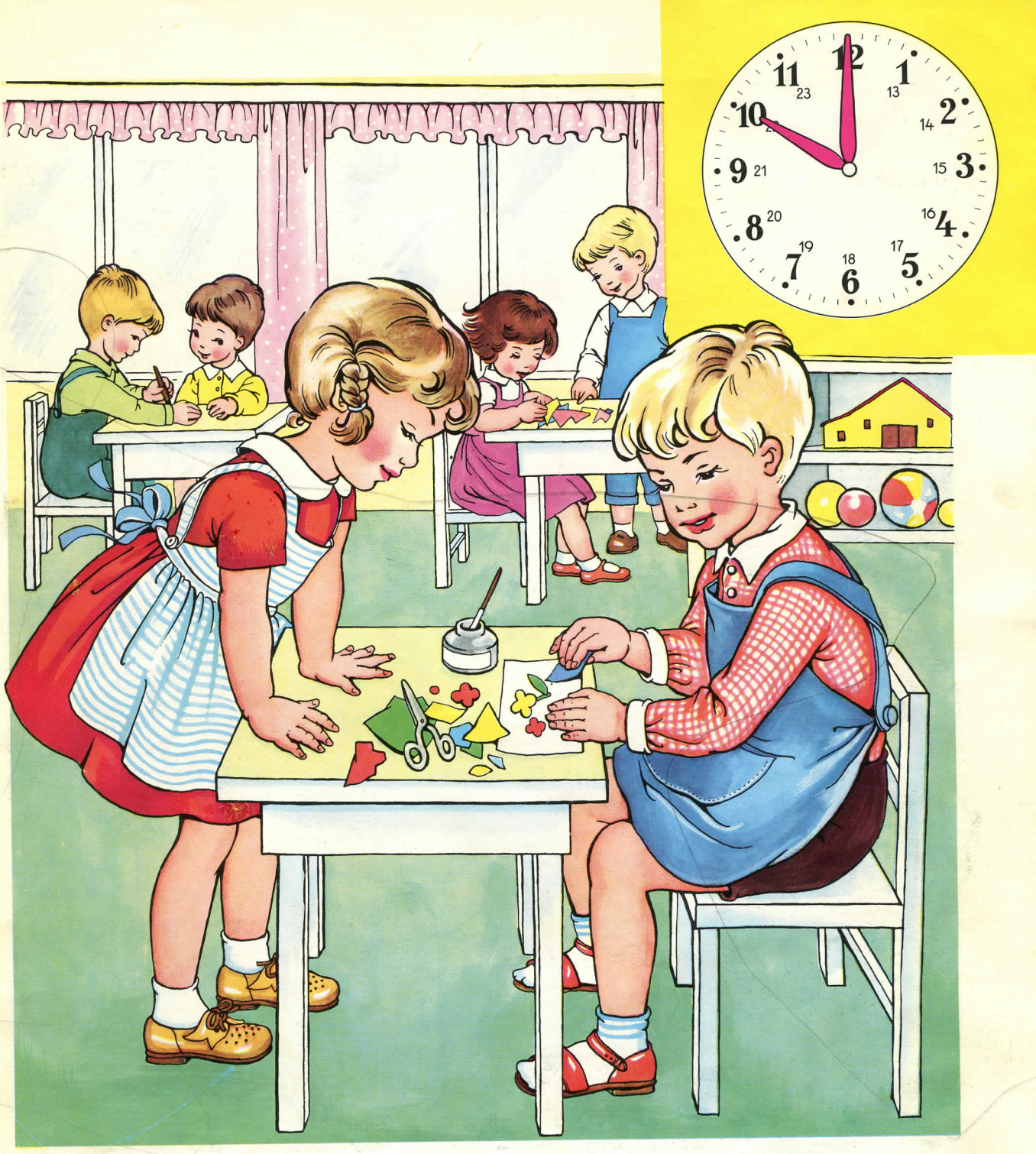

A u deset sati
Igre nema više,
Svako dijete za stolićem
Gradi ili riše.

Izrezujem cvjetiće
Od raznog papira,
Pomaže mi u tom
Djevojčica Mira.

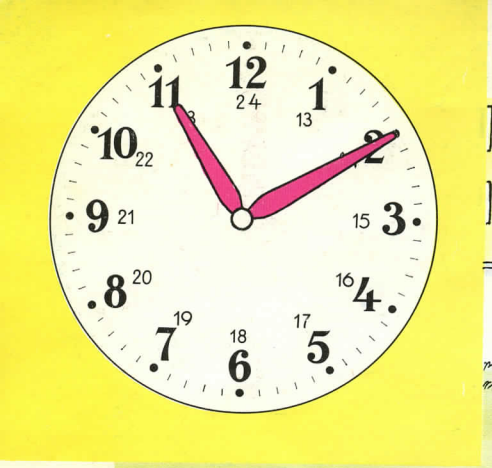

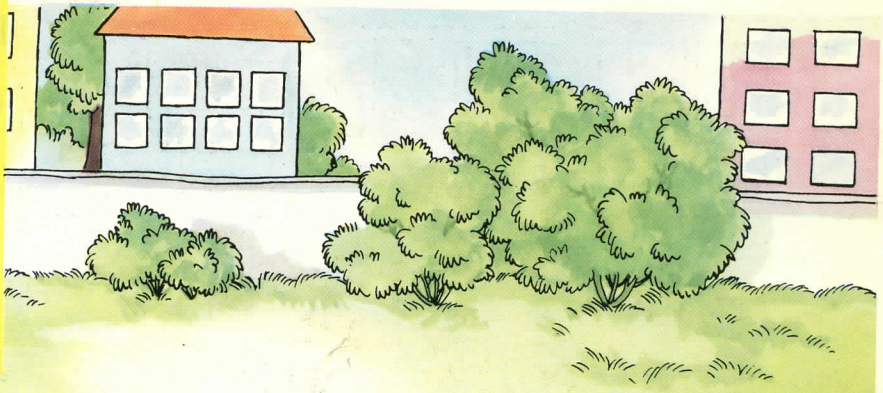

Veseo je ovo vlak
Što livadom juri,
Čekaju ga putnici,
Jako mu se žuri.
U jedanaest sati
I deset minuta
Vratit će se sretno
Sa dalekog puta.

Kad dvanaest puta
Otkuca iz sata,
Na vrtiću našem
Zatvore se vrata.

Tada kući krenem,
A vodi me seka,
Veoma se žurim —
Mamica me čeka.

Evo me kod kuće.
Već je pola jedan.
Brzo perem ruke,
Gladan sam i žedan.

»Najedi se dobro« —
Baka će mi reći —
»Kad pojedeš varivo,
Bit ćeš za prst veći.«

Jedan i jedanaest.
Odmorit se treba,
Sa jastuka bijelog
Na me sanak vreba.

I dok seka piše
Zadaću u sobi,
Spavat ćemo malo
Ja i medo Tobi.

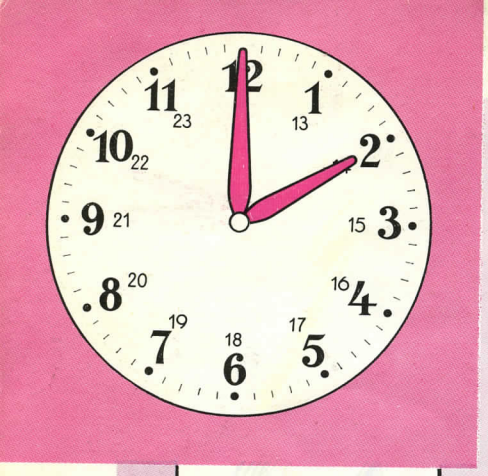

Zoran nam je došao
Tačno u dva sata,
Spustio se do nas
Sa drugoga kata.

»Hajdemo se igrati,
Sunašce nas čeka!«
»Prvo uđi, Zorane!«
Poziva ga seka.

»Evo fine poslastice!
Rekla mi je mama
Neka je ponudim
I sebi i vama.

A sad brzo jedite,
Jer je lijepi dan,
Već je dva i petnaest,
Požurimo van.«

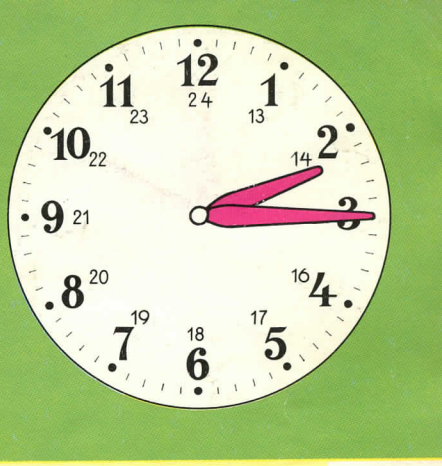

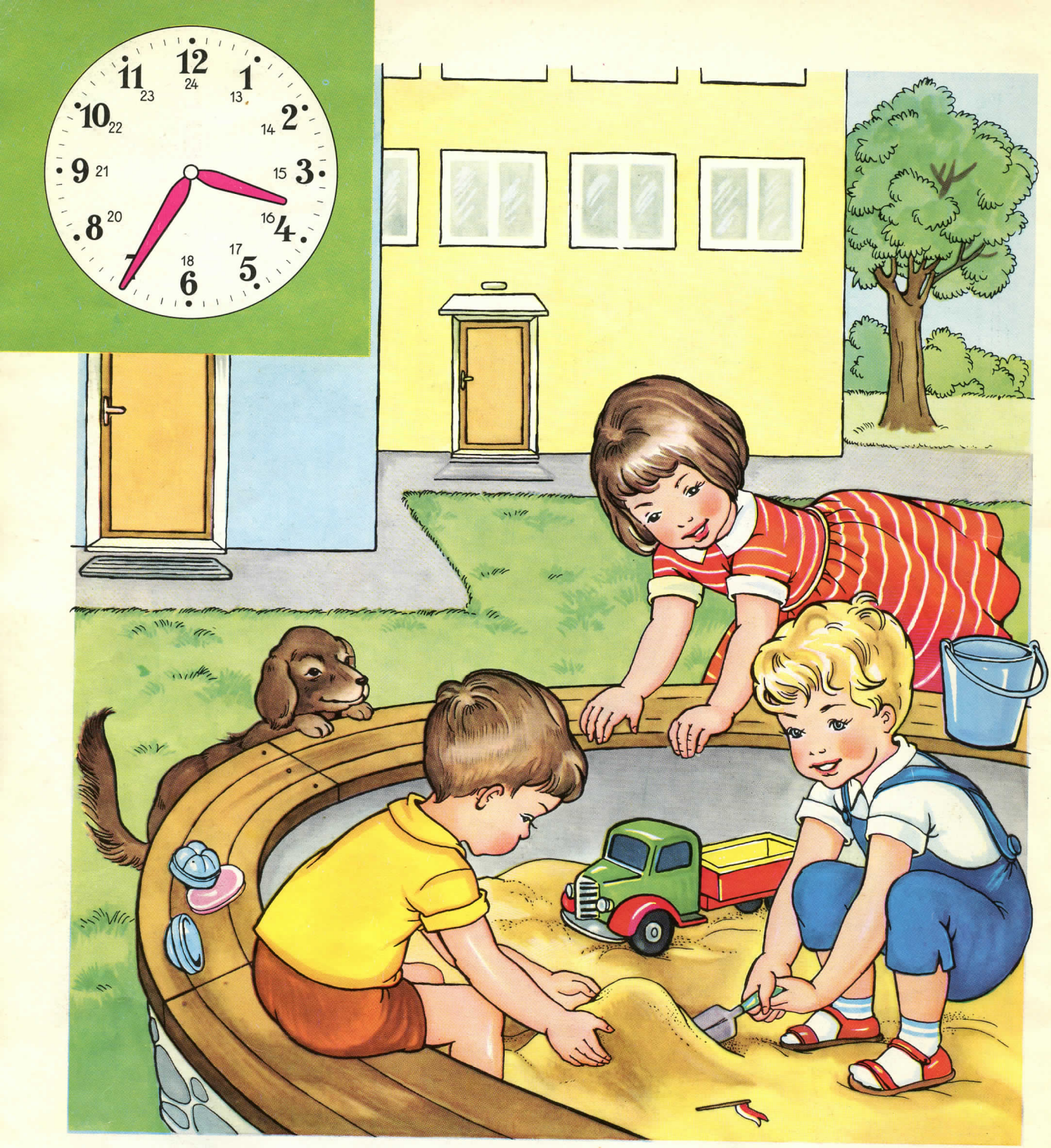

Do četiri manjka
Dvadeset minuta.
Već dugo se igramo
Nasred pijeska žuta.

Mi gradimo kuće,
A sunce nas grije,
I seka je s nama,
Dosadno nam nije.

Što to mama za večeru
U kuhinji sprema?
Kušati ću prstićem
Dok je ovdje nema.

Bit će fini uštipci,
To vam mogu reći,
Pet je sati, mamica
Skoro će ih peći.

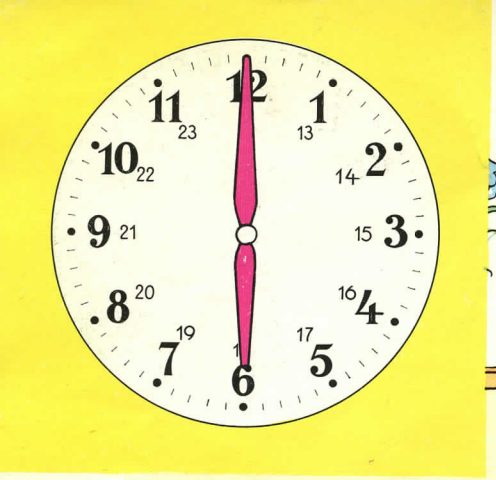

Šest je sati, pa me k sebi
Moja seka zove:
»Dođi, braco, čitat ću ti
Iz knjižice nove!«
Pored seke veseo
sa svojim medom sjedam,
Ona čita, a ja mirno
Lijepe slike gledam.

Mama kaže: »Čistoća je,
Sine, pola zdravlja!«
Pa u šest i trideset
U kadu me stavlja.
A ja vrištim, uživam
I smijem se glasno,
Nakon takva kupanja
Spavati je krasno.

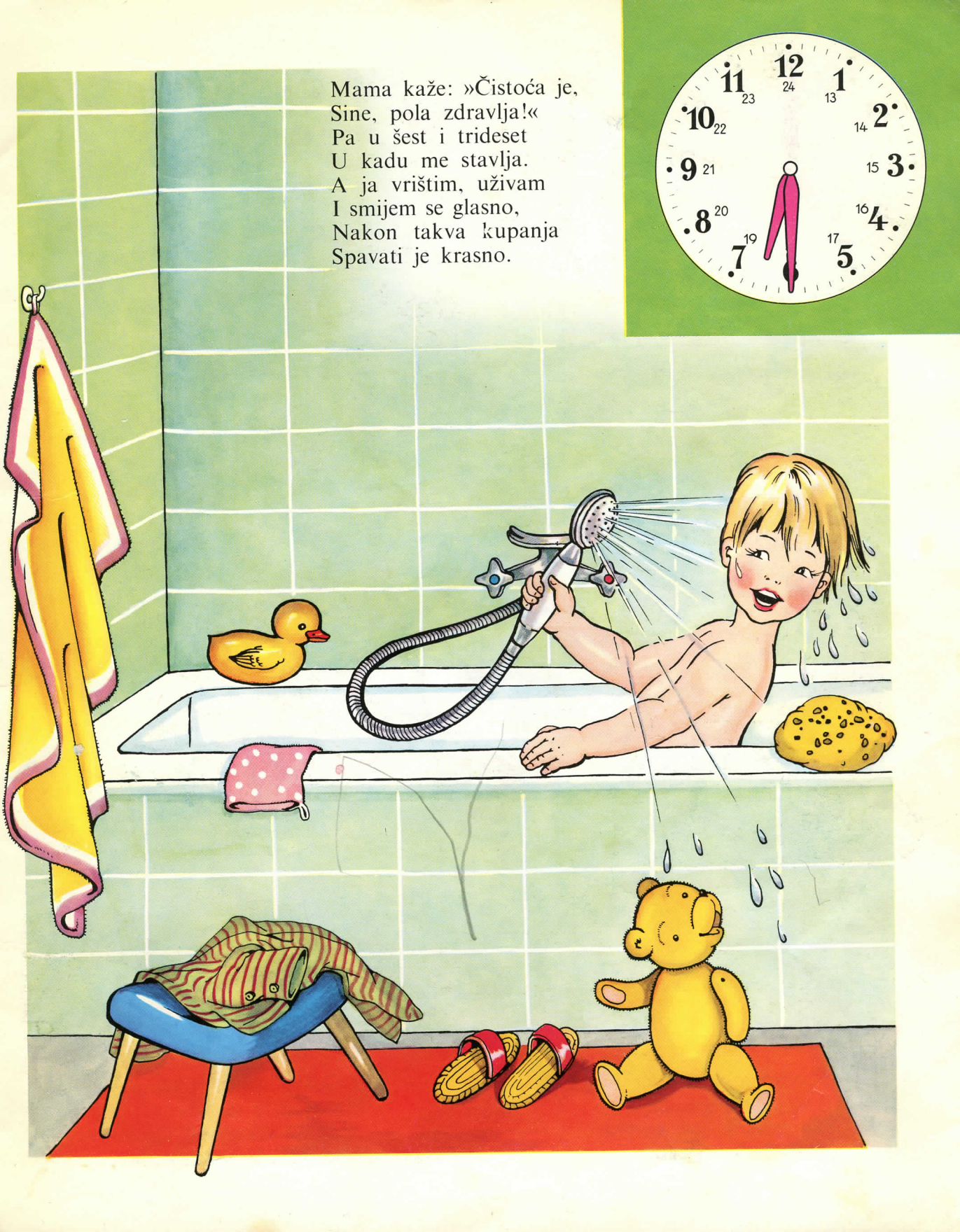

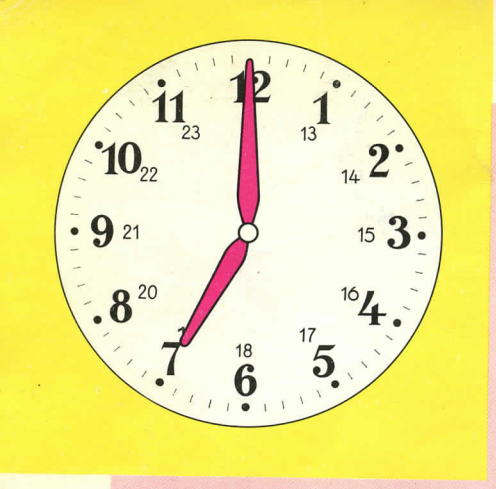

Prošao je jedan dan,
Već je sati sedam,
Naigrah se, od umora
Sada jedva gledam.

Zvijezde nebo okitile,
Sunce sjelo za planine.
Mamica mi nježno šapće:
»Hajd' u krevet, sine!«

STIHOVE NAPISALA: ANĐELKA MARTIĆ
IZDANJE: GIRO »NAŠA DJECA«, ZAGREB
OOUR IZDAVAČKA DJELATNOST
ZA OOUR: DRAGO KOZINA
NAKLADA: 15.000 PRIMJERAKA
TISAK: ČGP VEČER, MARIBOR
COPYRIGHT 1987 BY PESTALOZZI-VERLAG, ERLANGEN